

Voorgangers: ds. Abeltje Hoogenkamp en
ds. Ranfar Kouwijzer (Rotterdam)

Thema: **Zonder liefde ben ik nergens, zonder
jullie stel ik niets voor** n.a.v.: 1 Korinthe 13

Waar liefde is en vrede, daar is God.

Dit lied kan makkelijk misverstaan worden. Daar waar geen liefde is en geen vrede, daar is God ook niet! Wie te weinig geliefd is - als kind of later - wie niet het geluk heeft van een voedende relatie, heeft het al pittig genoeg. Je voelt je al te gemakkelijk aan de zijlijn staan. Lieve en ondersteunende ouders, fijne relatie - als je deze twee vinkjes wél hebt, weet je misschien niet eens hoe geprivilegeerd je bent. Waar alles *pais en vree* is, daar is God? Waar Valentijnsdag prettig gevierd werd, daar is God?

Het woord *liefde* heeft meerdere ladingen. De apostel Paulus gebruikt het als de dragende grond onder alles wat je doet - je *integriteit*, je *koers*. Had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. Al gaf ik alles wat ik had aan de armen, **als ik het niet uit liefde zou doen, zou het niets voorstellen**. Deze liefde staat voor vrijheid, voor onbaatzuchtigheid, voor verdraagzaamheid. Het is een innerlijke kracht, die maakt dat je je kunt verbinden met anderen, dat je er kunt zijn voor anderen, dat je iets te geven hebt.

Als iemand die innerlijke kracht bezit, voel je dat gelijk. Dat zijn hele prettige mensen om bij in de buurt te zijn. Je kunt je problemen kwijt en ze luisteren naar je. Als je hulp nodig hebt, dan krijg je die zonder dat je je ongemakkelijk hoeft te voelen. Er komt mildheid bij kijken en humor en ook wat praktische wijsheid. 'Nou gaan we gewoon even dit en dat doen en dan zien we weer verder.' Daar waar die liefde overheerst - daar is God. Waar haalt iemand die liefdeskracht vandaan? Het kan niet anders dan dat hij of zij die op zijn of haar beurt ook gekregen heeft. Van

wat je ontvangen hebt, kun je *uitdelen*. Mensen die veel liefde uit te geven hebben, hebben zich verzoend met wat hen dwars zat en zijn dankbaar voor wie en wat ze zijn.

Dat voelen we haarfijn aan en de meesten willen niets liever dan aantakken. Geef ons ook wat uit die bron! Jaja, maar waar zullen we dat halen? Het heeft iets tragisch, maar vaak zoeken we die bron daar waar hij *niet* is. In de psychologie wordt gesproken over de *valkuil van de herhaling*. Iemand had een vader die weinig liefde betoonde. Een man die nogal op die vader lijkt, kan een heel interessante partner lijken. De hoop dat het dit keer wél goed zal gaan, is heel aantrekkelijk - met terugwerkende kracht komt alles goed... Of de jonge scholier, die steeds afgewezen werd op het schoolplein en dat als man probeert te compenseren door op jonge vrouwen te jagen... Daar is de verlossing niet te vinden.

De bron van liefde ligt daar waar je hem niet zo snel zou zoeken. In de solidariteit van mensen die zich met je lot verbinden en die je geloven. In de schoonheid van kunst en muziek. In de rust en de stilte van de natuur en de bomen. In die dakloze, die niet per se geld van je wil, maar gewoon even met je wil praten. In een kind dat trots op jou is. Niet omdat je zoveel voorstelt, maar gewoon om wie je bent.

Ubi caritas et amor, deus ibi est. Daar waar liefde is en vrede, daar is God. Die liefde, die zit in de anderen. Je leeft niet alleen - je maakt deel uit van een groter verband. De anderen dragen je en maken het je mogelijk dat je leeft. Je hoeft het alleen maar te zien en te aanvaarden. Welke anderen?

Kijk maar eens om je heen.

